

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23428/2024
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ибрахим Танкосић, адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, и др, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Златан Куртовић, адвокат из ... и ГГ, ДД и ЂЂ, сада на непознатој адреси, чији је привремени заступник Златан Куртовић, адвокат из ... и ЕЕ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1552/24 од 24.07.2024. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужених изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1552/24 од 24.07.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужених изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1552/24 од 24.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 1289/20 од 06.03.2024. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и утврђено је да је тужилца носилац права својине у обиму 1/1 на кат.парц. бр. ..., по култури земљиште под зградом – објектом у површини од 0,41 ара, земљишта уз зграду – објекат у површини од 1,44 ара, укупне површине 1,85 ари, као и да је тужилца носилац права својине у обиму 1/1 на објекту – породична стамбена зграда, уписана као зграда бр.1, постојеће на кат.парц. бр. ..., уписано у ЛН бр. .. КО Нови Пазар, па су тужени (осим ЕЕ) обавезани да тужилци наведено право признају и трпе промену уписа носиоца права својине у СКН Нови Пазар. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да тужилци солидарно накнаде трошкове парничног поступка од 233.401,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1552/24 од 24.07.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што су предложили да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

По оцени Врховног суда, имајући у виду природу спора, садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и дате разлоге о основаности тужбеног захтева, у овом случају нису испуњени услови за примену института посебне ревизије из члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон). Не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као ни потреба новог тумачења права у погледу примене одредбе члана 28. ставови 4. и 5. у вези са члановима 30. и 72. ставови 1. и 3. Закона о основама својинскоправних односа, будући да се ради о парници ради утврђења права својине, у којима одлука о основаности тужбеног захтева и примена материјалног права зависе од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. У конкретном случају, Врховни суд је нашао да су нижестепени судови према чињеницама утврђеним у овој правној ствари донели одлуку у складу са правним схватањем које је изражено кроз одлуке Врховног суда, оценивши и приговор недостатка активне и пасивне легитимације. Поред тога, тужени уз ревизију нису доставили пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој правној ствари. Разлози ревизије се делом односе на битне повреде одредаба парничног поступка због чега се посебна ревизија не може изјавити, а ревизијом се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 26.10.2020. године, а вредност предмета спора наведена у тужби је 100.000,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неовчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић